

Instytucja partnerstwa publiczno- prywatnego. Studium teoretyczno prawne

Pojęcie instytucji prawnej wywodzi się od łacińskiego słowa *institutiones*. Termin ten oznaczał publikację generującą podstawowe, a zarazem najważniejsze informacje z zakresu prawa, o charakterze informacyjnym i edukacyjnym. Współczesne rozumienie podziału prawa na prywatne i publiczne bardzo się skomplikowało i w wielu przypadkach trudno jest uznać niektóre instytucje prawne za część z góry określonej gałęzi prawa, jak również same gałęzie prawa za części prawa prywatnego lub publicznego. Hybrydowe instytucje prawne są nową konstrukcją, która zrewolucjonizowała polski porządek prawny, tworząc trzeci obszar, tj. prawo prywatno-publiczne w miejsce dotychczasowego, dychotomicznego podziału prawa, opartego na rozróżnieniu wyłącznie prawa publicznego i prywatnego.

Partnerstwo publiczno- prywatne jest doskonałym przykładem instytucji prawnej o charakterze hybrydowym. We współczesnym systemie zarządzania publicznego zarówno administracja publiczna, jak i samorządy coraz częściej i chętniej przekazują wykonywanie zadań publicznych podmiotom prywatnym.

Pierwszy rozdział dysertacji stanowi wprowadzenie do omawianej tematyki. Rozważania rozpoczyna prezentacja społeczeństwa w aspekcie społeczno- językowym. Następnie zaprezentowano przemiany zachodzące w społeczeństwie od I wojny światowej do momentu powstania korporacji transnarodowych. W rozdziale tym przedstawiono historyczne typy społeczeństw - tradycyjne, przemysłowe i postindustrialne. Rozważania tego rozdziału kończą się analizą wpływu społeczeństwa postindustrialnego na prawo i konwergencję instytucji prawnych.

Rozdział drugi poświęcony jest podstawowym założeniom związanym ze wskazaną w tytule instytucją prawną. Przedstawiono w nim istotę partnerstwa publiczno- prywatnego, a także liczne definicje tego pojęcia wynikające z aktów normatywnych, jak również oryginalne definicje przedstawione przez ekspertów naukowych.

Rozdział trzeci prezentuje teoretyczne i prawne aspekty partnerstwa publiczno- prywatnego. Rozważania rozpoczynają się od pojęcia i konstrukcji stosunku prawnego. Omówiono tematykę stosunków cywilno- prawnych, administracyjno- prawnych oraz hybrydowych stosunków prawnych na przykładzie partnerstwa publiczno- prywatnego. Następnie omówiono pojęcie i strukturę klauzul generalnych.

Rozdział czwarty związany jest z praktycznym tematem negocjacji umowy o partnerstwie publiczno- prywatnym. Negocjacje umowy o partnerstwie publiczno- prywatnym odbywają się w ramach trybów wyboru partnera prywatnego, przewidzianych w ustawie Prawo zamówień publicznych, ustawie o koncesjach na roboty budowlane i usługi oraz ustawie o partnerstwie publiczno- prywatnym. Organami pomocniczymi uczestniczącymi w procedurze negocjacyjnej są zespół ds. partnerstwa publiczno- prywatnego oraz komisja przetargowa. Rozważania w tym rozdziale kończy analiza pojęcia i przedmiotu negocjacji, a także możliwych strategii negocjacyjnych.

Kolejny, piąty rozdział poświęcony jest charakterowi prawnemu umowy o partnerstwie publiczno- prywatnym. W doktrynie istnieje spór dotyczący zakwalifikowania umowy o partnerstwie publiczno- prywatnym jako umowy cywilnoprawnej lub administracyjnoprawnej. Stronami umowy o partnerstwie są podmiot publiczny i partner prywatny. Status podmiotu publicznego mogą uzyskać jednostki sektora finansów publicznych, osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb publicznych o charakterze innym niż przemysłowy lub handlowy, a także grupy jednostek sektora finansów publicznych oraz podmioty prawa publicznego. Natomiast przez partnera prywatnego należy rozumieć przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego.

W rozdziale szóstym przedstawiono warunki i okoliczności realizacji inwestycji w formule partnerstwa publiczno- prywatnego.

Notatki Kurek